

ХИМИЧЕСКАТА ВОЙНА СРЕЩУ РАКА ДАТИРА ОЩЕ ОТ ПЪРВАТА СВЕТОВНА ВОЙНА

Нещата са такива, че химикалите, които в наши дни се дават на болните от рак пациенти под формата на таблетки и ампули, са били тествани за пръв път на бойното поле. Все пак, така човек се бори не с някакъв рак, а срещу вражески войници. Военните наричат тези вещества **горчичен газ** (иприт) – произлизащ от обозначението „жълт кръст“ върху опаковките. Тези, които вдишат подобна убийствена отрова, умират в ужасна агония. През Втората световна война беше открито, че този боен газ атакува предимно костния мозък и лимфната система – точно тези органи, в които се образуват и съхраняват белите кръвни телца. Поради факта, че при левкемията и ракът на костите се размножават белите кръвни клетки, е започнало да се употребява това бойно вещество, в определени дози, като лекарство против тези форми на рак. Днес това вещество е наречено от медиците „**Lost**“ (изгубено) - акроним, произлизащ от първите две букви на производителите **Lommel** и **Steinkorff**.

Много от медикаментите, използвани днес за лечение на рака, т.нар. „изгубени азотни съединения“, не са нищо друго освен химически променени версии на по-ранните бойни газове. Освен тях, се използват също и отрови, произлизащи от гъби и растения.

Кристиян Бахман, *Die Krebsmafia*, 1986

Източник: www.LearningGNM.com

© LearningGNM.com

Информацията в тази статия не замества

професионалния медицински съвет